

Arrest

**nr. 164 502 van 21 maart 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 22 december 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 februari 2016.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DIBI loco advocaat. D. ANDRIEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat de door hen aangevoerde problemen (i) van louter economische aard zijn (ii) ongeloofwaardig zijn, en (iii) uit de beschikbare informatie blijkt dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot bovenstaande bevindingen duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen valabele argumenten bij die de desbetreffende vaststellingen weerleggen. Ze komen immers niet verder dan het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van en volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden en het tegenspreken en bekritisieren van de door de commissaris-generaal gedane gevolgtrekkingen, waarmee ze deze vaststellingen niet weerleggen noch ontkrachten.

Waar verzoekers verwijzen naar algemene informatie aangaande corruptie binnen het Albanees staatsapparaat, stelt de Raad vast dat in de COI focus "Albanië – Corruptie en (ver)vals(te) documenten" vevat in het administratief dossier tevens gewezen wordt op het feit dat de bezorgdheid over corruptie binnen het Albanese rechtssysteem blijft bestaan en voor een belemmering zorgt van ondermeer de inspanningen om slachtoffers te beschermen en dat er derhalve verdere inspanningen dienen gedaan te worden, doch uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt genoegzaam dat in Albanië tal van maatregelen werden genomen om de politie te professionaliseren en haar doeltreffendheid te verhogen, zoals overheveling van bevoegdheden van het Ministerie van Binnenlandse Zaken naar de politie. In 2008 werd een nieuwe politiewet aangenomen. Volgens de Europese Commissie heeft deze wet een positief effect op het functioneren van de politie. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Verzoekers slagen er aldus niet in aan te tonen dat de informatie waarop de commissaris-generaal foutief is en dat de eruit gedane gevolgtrekkingen onjuist zouden zijn en dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoekers zeggen te vrezen.

Verder maken ze op een algemene wijze gewag van discriminatie, zonder dit evenwel concreet aan te tonen. De Raad wijst er op dat om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten van die aard dienen te zijn dat ze een toestand voor gevolg hebben die kan gelijkgeschakeld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dit is wanneer de problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast en de staat niet wil of niet kan beschermen. Verzoekers tonen dit geenszins in concreto aan. De algemene situatie in Albanië is niet van aard is om te besluiten dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet kunnen doen gelden. Zulks moet met andere woorden steeds in concreto, en rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond. Verzoekers blijven hier aldus in gebreke gezien ze zich louter beperken tot het verwijzen naar algemene informatie.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijken verzoekers niet aan te tonen dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Albanië."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, §2, van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 3 februari 2016, stellen verzoekende partijen dat ze geen commentaar hebben op de beschikking, maar wensen zij toch te benadrukken dat zij geen economische vluchtelingen zijn maar wel degelijk politieke vluchtelingen, nu hun problemen het gevolg zijn van vervolgingen in het verleden van verzoekers familie door het communistisch regime. Verzoekende partijen wijzen er op dat er een socialistisch bestuur aan de macht is en dat zij geen gevolg hebben gegeven aan de klachten die zij hebben ingediend naar aanleiding van de stroompannes.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen niet weten aan te tonen vervolging te vrezen omwille van politieke redenen. Verzoeker verklaarde immers expliciet in 2013 en opnieuw in 2015 Albanië te hebben verlaten nadat zijn bakkerij en zijn woning door de bank in beslag waren genomen daar hij zijn lening niet langer kon afbetalen, waardoor hij in Albanië geen bron van inkomsten meer had (gehoorverslag 23 september 2015, 8,12). Bovendien stelde verzoeker zelf expliciet dat hij ten aanzien van Albanië geen vrees heeft maar dat hij Albanië verliet omdat alles waar hij voor gewerkt heeft hem werd afgenomen en men hem in Albanië niet laat werken en leven (*ibid.*, 17). Verzoeker verklaarde hieromtrent in Albanië wel nog door de Socialistische partij, die sinds 2011 lokaal aan de macht was, tegengewerkt te zijn geweest wegens het verleden van zijn familie, doch heeft helemaal niet aannemelijk kunnen maken om dit familieverleden problemen te hebben gekend bij het runnen van zijn bakkerij gelet op hun tegenstrijdige verklaringen betreffende het begin van zijn problemen met inspecteurs.

Uit niets blijkt dan ook dat de lokale overheid verzoekende partijen opzettelijk tegenwerkte en verzoekers zaak meervoudig werd gecontroleerd naar aanleiding van het verleden van zijn familie. Controles en inspecties van winkels behoren tot de bevoegdheid van staten en dienen nageleefd te worden. De problemen van verzoekende partijen met de inspecteurs bestonden er voornamelijk uit dat ze verzoeker steekpenningen vroegen, die soms opliepen tot 400 euro, en dat zijn zaak vaker gecontroleerd werd dan deze van zijn collega's. Verzoeker heeft evenwel nooit concrete stappen ondernomen om eventuele corruptie onder inspecteurs aan te kaarten bij de hiervoor bevoegde diensten, noch deed hij van zijn problemen melding bij de Albanese politie of bij de Ombudsman (*ibid.*, 13). Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie enerzijds dat corruptie in Albanië inderdaad een wijdverspreid probleem is, maar dat er anderzijds ook veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende stappen ondernomen heeft om corruptie te bestrijden.

Inzoverre kan worden aangenomen dat verzoekende partijen vervolging vrezen omwille van politieke redenen, *quod non*, doet dit geen afbreuk aan de beschikbare informatie waaruit blijkt dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen en de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen brengen ook ter terechtzitting geen concrete elementen bij die deze informatie in een ander daglicht stelt.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg tonen verzoekende partijen niet aan dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat ze een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS